

Onderzoek en onderwijs verbinden: op weg naar een echte relatie

Het kenniscentrum Duurzame Zorg van de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen richt zich op het verbeteren van de kwaliteit en duurzaamheid van de gezondheidszorg. Dit door onderzoek te doen en onderzoek met onderwijs te verbinden. Toch lijkt de relatie onderwijs en onderzoek vaak meer op een slecht huwelijk dan op een vruchtbare uitwisseling. Wendy Kemper en **Anneke** van Vught, beiden onderzoekers en betrokken bij onderwijs vertellen hier meer over.

1. Waarom hebben onderwijs en onderzoek elkaar nodig?

‘Onderwijs heeft onderzoeksresultaten nodig om actueel onderwijs te kunnen geven, passend bij recente ontwikkelingen, maar ook om studenten te activeren zelf op zoek te gaan naar kennis en kritisch te leren denken. Onderzoek heeft onderwijs nodig voor het ophalen van vraagstukken uit de praktijk en voor het verspreiden van nieuwe inzichten onder (aankomende) professionals. De relatie tussen onderzoek en onderwijs lijkt een wederzijdse verrijking.’

2. Hoe komt het dat de relatie onderzoek en onderwijs zo moeizaam is?

‘Onderwijs en onderzoek hebben verschillende doelen/opdrachten **en verschillende** taken en passies van docenten en onderzoekers verschillen. De passie van docenten is gericht op het klaarstomen van professionals voor de praktijk, van onderzoekers op het verkrijgen van nieuwe inzichten en ontwikkelen van instrumenten. Onderzoekers in een hogeschool zijn ook vaak docent, waarbij zij zelf kennis die zij opdoen toepassen in het onderwijs. Toch wordt deze kennis niet automatisch verspreid naar collega’s of andere opleidingen. Daarbij lijkt er weinig gedeelde visie op wat onderzoek en onderwijs voor elkaar kunnen betekenen, met als gevolg geen gezamenlijke verantwoordelijkheid om de relatie vorm te geven.’

3. Wat wordt er gedaan om deze relatie te verbeteren?

‘Veel pogingen om de verbinding te verstevigen, worden georganiseerd in structuren. Bijvoorbeeld onderzoekers plaatsen in hetzelfde instituut als docenten, of docenten een onderzoekstaak geven. Structuren kunnen ondersteunend zijn, maar betekenen niet automatisch verbinding, zoals we deze graag zien. Elkaar betrekken is een hele goede stap, maar voor je het weet, zit je in de opdrachtgever-opdrachtnemerrelatie en is er geen gezamenlijk doel. Misschien is de grootste misvatting wel dat verbinden van onderzoek en onderwijs een taak is die je aan iemand kunt geven, terwijl dit veel meer een cultuur zou moeten zijn.’

4. Wat werkt dan wel?

‘Succesfactoren bij het creëren van de verbinding tussen onderzoek en onderwijs hebben alle te maken met een wederkerigheid in de relatie. Dit betekent een gezamenlijk doel, waarin halen en brengen gelijk verdeeld zijn. Voorwaardelijk in deze samenwerking is dat je elkaar weet te bereiken. Enerzijds door elkaars taal te spreken. Anderzijds door niet te ver van elkaar vandaan te zitten, zodat je elkaar regelmatig “informeel” tegenkomt en bij voorkeur in verschillende overlegstructuren/werkgroepen.’

5. Wat raden jullie aan?

‘Zie projecten niet alleen als onderzoeks-of onderwijsprojecten, maar integreer ze. We hebben goede ervaring met projecten waarin onderzoekers en docenten alle stappen samen doorlopen: van vraagarticulatie, netwerkvorming tot kennisdisseminatie en het bruikbaar maken van bevindingen voor praktijk en onderwijs. Stimuleer daarnaast onderzoekers en docenten om hun kennis te verspreiden in hun eigen, maar ook andere settings. Themagerichte leernetwerken van docenten en onderzoekers die opleidingen overstijgen, ondersteunen deze kennisdisseminatie. Beter verbinden betekent samen *doen!* En *samen leren* op onderwerpen waar beide partijen warm voor lopen.’

Meer weten? Kijk op <https://www.han.nl/onderzoek/kennismaken/duurzame-zorg/lectoraat/organisatie-zorg-dienstverlening/>